A lelki atya szerepe Krisztus egyházában

Sokan közülünk evangéliumi gyülekezetekben nőttünk fel. Kevesen vannak, akik másként kezdték a hitéletüket.

És rosszul nőttünk fel. Olyan gyülekezetekben nőttünk fel, ahol nem volt meg Krisztus egész tudománya, az Írás pedig azt mondja, hogy az ilyen gyülekezeteknek nincs Istenük*. (Valaki elszakad és nem marad meg a Krisztus tudományában, Istene nincs annak. 2János 1:9) *

Sokan közülünk egy intézménnyé merevedett gyülekezetbe kerültünk, mint egy árva, akit senki sem nevelt fel, ahol senki sem kérdezte meg, mi van velünk, mi történik az életünkkel. Évekig ott voltunk, és a növekedésünk nagyon hiányos volt.

Sokan közülünk valójában soha nem voltunk csecsemők, nem volt lelki atyánk, aki lépésről lépésre felnevelt volna minket, ahogyan egy gyermeket felnevelnek a szülei. Legjobb esetben talán volt egy tanácsadónk, de semmiképpen sem atyánk.

Krisztus teste nem társasági klub, nem egy hely, ahol az emberek imádják Istent, hanem jól átgondolt rend, amelyet Isten a szentek növekedésére és tökéletesítésére rendelt.

A hitélet első szakasza, amelyet Isten Igéjében találunk, a lelki csecsemőkor.

Kevesen vannak azonban, akiknek olyan lelki atyjuk volt, mint amilyen Pál apostol volt Timótheusnak, Titusnak, és rajtuk kívül még sok másnak.

A korinthusi gyülekezet tagjai nagyon világosan tudták, hogy Pál apostol a lelki atyjuk. Ha mi megvizsgáljuk a hitéletünket, rá fogunk jönni, hogy nem volt lelki atyánk, aki az evangélium által szült volna minket, aki foglalkozott volna velünk, aki lelki tejjel táplált volna, aki gondoskodott volna arról, hogy jellemünk Krisztus jelleméhez formálódjon. Nem volt senki, aki felneveljen, és megtanítson minket arra, hogy Krisztus nyomdokain járjunk.

Ha valódi hitünk lett volna, ma mi is elmondhatnánk, amit ők elmondhattak: „Ő szült minket az evangélium által." Timótheus nagyon jól tudta, hogy Pál a lelki atyja, Pál pedig azt mondta Timótheusról, hogy szeretett és hű gyermeke az Úrban. Sokszor szólította így: „Fiam, Timótheus…"

Ha nem csecsemőként kezdjük a hitéletet, akkor tolvajként és rablóként megyünk be, nem azon az ajtón, amelyet az Úr Jézus hagyott nekünk.

Ő alapította az egyházat, és a pokol kapui sem vehetnek erőt rajta. De ha mi más ajtón akarunk bemenni Krisztus testébe, az nem lesz lehetséges.

Sokan közülünk már évtizedekkel ezelőtt megtértünk, de amikor beléptünk az egyházba, nem azokat a lépéseket követtük, amelyeket az Írás Igéje kijelöl.

Valószínűleg értetlenül kérdezzük majd: Valóban szükségem lett volna lelki atyára már a megtérésemkor? Nem lehet ez másként is? Miért nem jó az a gyülekezet, ahol csak istentisztelet folyik, de nincs növekedés a szentek tökéletesítésére?

Kattints fent az Olvasás online vagy a PDF letöltése gombra, hogy elolvasd ezt az írott prédikációt, amely segít jobban megérteni a lelki atya szerepét Krisztus egyházában.

„Én pedig, atyámfiai, nem szólhattam néktek mint lelkieknek, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kisdedeknek. Tejjel tápláltalak titeket, nem eledellel; mert még akkor nem bírtátok," (1Korinthus 3:1)

Sursa: *A lelki atya szerepe Krisztus egyházában* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/predici-scrise/a-lelki-atya-szerepe-krisztus-egyhazaban